

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/125/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616207772
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6616207772.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Danice Kočičkovej, v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Q. V., narodenej XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom I. N. XX, XXX XX J., o zaplatenie 1 176,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 7C/158/2016-88 z 29. júna 2018 v spojení s opravným uznesením súdu Lučenec č. k. 7C/158/2016-104 z 2. mája 2019 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 7C/158/2016-88 z 29. júna 2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Lučenec č. k. 7C/158/2016-104 z 2. mája 2019 potvrdzuje.
- II. Žalovanej nepriznáva voči žalobcovi náhradu trov tohto odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom č. k. 7C/158/2016-88 zo dňa 29. 06. 2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 7C/158/2016-104 zo dňa 02. 05. 2019 (ďalej len „rozsudok prvoinštančného súdu“, resp. „rozsudok súdu prvej inštancie“, event. „rozsudok okresného súdu“) žalobu o zaplatenie 1 176,- Eur s príslušenstvom zamietol (prvý výrok). O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania (druhý výrok).

Z odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1 176,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1 100,- Eur od 01. 01. 2011 až do zaplatenia z titulu náhrady škody s poukazom na rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 22T/174/2011-85 zo dňa 22. 09. 2011 (právoplatný dňa 22. 09. 2011), na základe ktorého bola žalovaná uznaná vinnou zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku žalobca bol odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konania.

Prvoinštančný súd uviedol, že žalovaná vzniesla námietku premlčania na pojednávaní dňa 29. 06. 2018. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 7C/158/2016 - 59 zo dňa 05. 04. 2017 žalobu v celom rozsahu zamietol. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici, ako druhoinštančný súd, uznesením č. k. 12Co/271/2017- 77 zo dňa 30. 04. 2018 rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Súd prvej inštancie zistil, že žalobca je obchodnou spoločnosťou, ktorej predmetom podnikania je okrem iných poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov a poskytovanie úverov z vlastných zdrojov.

Žalobca ako veriteľ uzavrel so žalovanou ako dlžníčkou dňa 22. 07. 2010 Zmluvu o úvere č. 615600878 (ďalej aj „Zmluva o úvere“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver v sume 600,- Eur, pričom žalovaná sa zaviazala zaplatiť žalovanému poplatok vo výške 576,- Eur a celkovo zaplatiť čiastku 1

176,- Eur v 12 -mesačných splátkach po 98,- Eur počnúc dňom 17. 08. 2010. V zmluve bolo uvedené, že dlžníkoví sú poskytnuté finančné prostriedky na výkon zamestnania.

Zo zápisnice o výsluchu svedka z vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci ČVS: ORP-182/OEK-LC-2011 prvoinštančný súd zistil, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu spôsobenej škody spôsobenej žalovanou vo výške 1.626,94 Eur k 28. 02. 2011 vrátane úroku z omeškania denne vo výške 3,55 Eur.

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 22T/174/2011-85 zo dňa 22. 09. 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22. 09. 2011, bola žalovaná uznaná vinnou za prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a žalobca bol odkázaný so svojím nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 2 ods. 2 písm. a), § 497 Obchodného zákonníka účinného k 22. 07. 2010 (ďalej aj „ObZ“), § 100 ods. 1, 2 veta prvá, § 106 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „OZ“).

Prvoinštančný súd uviedol: „Súd na základe zisteného skutkového stavu za aplikácie vyššie uvedených právnych predpisov mal za to, že žaloba nie je dôvodná. V konaní súd mal preukázané, že žalobca je právnická osoba podnikateľ podľa § 2 ods. 2 písm. a) OBZ zapísaná v obchodnom registri, ktorej predmetom činnosti je aj poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov a poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Žalovaná je fyzická osoba a v čase uzavretia zmluvy nebola podnikateľom. Žalobca ako veriteľ uzavrel so žalovanou Zmluvu o úvere č. 61500878 dňa 22. 07. 2010. Táto zmluva je zmluvou úverovou podľa § 497 OBZ a nasl. Zároveň ide o zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 a nasl. OZ, nakoľko zmluva bola uzatvorená medzi žalobcom ako dodávateľom podľa § 52 ods. 3 OZ a žalovanou ako spotrebiteľom podľa § 52 ods. 4 OZ. Žalovaná vzniesla námietku premlčania, preto súd v súlade s § 100 ods. 1 OZ skúmal, či táto je dôvodná.

Keďže v uvedenom prípade bola žaloba podaná dňa 14. 06. 2016 a súd zistil, že žalobca sa dorúčením rozsudku č. k. 22T/174/2011-85 dňa 27. 11. 2011 (správne má byť dňa 28. 09. 2011 - poznámka odvolacieho súdu) preukázateľne dozvedel, že za škodu zodpovedá žalovaná (t. j. kto za škodu zodpovedá) a že mu vznikla škoda vo výške 1 176,- Eur (t. j. aká škoda mu vznikla) sú tak naplnené predpoklady stanovené v hypotéze § 106 ods. 1 OZ. Z uvedeného dôvodu, je nárok žalobcu premlčaný v tzv. subjektívnej 2 ročnej lehote dňom 27. 11. 2013 (správne má byť 28. 09. 2013 - poznámka odvolacieho súdu). Žaloba bola podaná až po uplynutí premlčacej lehoty, preto súd nemohol nároku žalobcu vyhovieť a žalobu zamietol pri aplikácii § 106 ods. 1 OZ.“

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) s poukazom na to, že žalovaná bola v konaní úspešná a žalobca bol neúspešný. Pretože žalovaná uviedla, že si neuplatňuje žiadnu náhradu trov konania, preto súd prvej inštancie žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu žalobca podal včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania. Odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP.

Okresný súd Lučenec trestným rozsudkom sp. zn. 22T/174/2011 zo dňa 22. 09. 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 22. 09. 2011, uznal žalovanú vinnou zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku ho odkázal ako poškodeného so svojím nárokom na náhradu spôsobenej škody na občianske súdne konanie. Podľa jeho názoru začala plynúť 10 ročná premlčacia lehota v zmysle ustanovenia § 110 ods. 1 OZ odo dňa právoplatnosti trestného „rozkazu“, t.j. od 22. 09. 2011.

Ďalej poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov, a to rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/187/2017-88 zo dňa 04. 10. 2017, z ktorého vyplýva: „Skutočnosť rozhodné pre ustálenie charakteru záväzkovo právneho vzťahu zo zmluvy o úvere v prejednávanej veci nie sú právne významné, pretože v danom prípade súd koná o nároku žalobcu na „náhradu škody“ (to treba zdôrazniť) a nie o nároku zo samotnej zmluvy o úvere ako takej, kedy by bolo právne významné skúmanie, či zmluvu o úvere uzavrel dlžník v postavení spotrebiteľa, na ktorého sa vzťahuje zo zákona režim spotrebiteľského práva a osobitná právna ochrana, vrátane § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., alebo zmluvu uzavrel v postavení podnikateľského subjektu.“

Krajský súd v Žiline v rozsudku č.k. 11Co/108/2017-63 zo dňa 12. 09. 2017 uviedol: „Civilný súd je v konaní o náhradu škody viazaný výrokom právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Výrok odsudzujúceho rozsudku obsahuje právnu časť a skutkovú časť. Z výroku o vine treba vždy vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu aj jeho skutkovú časť. Práve skutková časť výroku rieši naplnenie

znakov skutkovej podstaty trestného činu konkrétnym konaním páchatel'a... Pokiaľ je súčasťou skutkovej podstaty aj vznik škody a jej následok, je civilný súd viazaný nielen záverom trestného súdu o zavinenom protiprávnom konaní páchatel'a, ale aj o vzniku škody a existencii príčinnej súvislosti medzi zavineným protiprávnym konaním páchatel'a a spôsobenou škodou.“

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

4. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (podľa § 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1, 2 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. V súvislosti s odvolacími argumentmi žalobcu odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca v odvolacom konaní neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohol uplatniť v konaní pred okresným súdom a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v ustanovení § 366 CSP na to, aby mohli byť relevantným odvolacím dôvodom.

6. Rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 22T/174/2011-85 zo dňa 22. 09. 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 22. 09. 2011, bola obžalovaná O. (žalovaná) uznaná vinnou, že „dňa 22. 07. 2010 v Lučenci prostredníctvom mandátára spoločnosti Pohotovosť s. r. o. Bratislava uzavrela s touto firmou Zmluvu o úvere č. 615600878, pričom v žiadosti o poskytnutie úveru uviedla nepravdivé údaje o výške svojich výdavkov, pričom na základe uzavretej zmluvy jej bol poskytnutý úver vo výške 600,- Eur, ktorý sa zaviazala splácať spolu s príslušným poplatkom vo výške 576,- Eur po dobu 12 mesiacov počnúc dňom 17. 08. 2010 v mesačných splátkach po 98,- Eur, pričom ani jednu zo zmluvných splátok neuhradila takto pre firmu Pohotovosť s.r.o. Bratislava spôsobila škodu vo výške 792,- Eur, teda vylákala od iného úver tým, že ho uviedla do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru a tak mu spôsobila malú škodu, tým spáchala prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák.“ a za to bola odsúdená na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s tým, že jej bol výkon trestu podmienenečne odložený v trvaní 12 mesiacov a poškodený Pohotovosť, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO : 35807598, bol podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná (v pozícii dlžníka) v priebehu civilného konania vzniesla námietku premlčania.

8. Podľa ustanovenia § 106 ods. 1, 2 OZ právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

9. Pod premlčaním sa rozumie - oslabenie práva - t.j. súdnu nevymáhateľnosť práva, ktoré sa neuplatnilo v stanovenej lehote (premlčacej dobe) za podmienky, že dlžník vznesie námietku premlčania, ale vzhľadom na existenciu záväzku možnosť dlžníka premlčaný záväzok (naturálny záväzok) dobrovoľne splniť aj po uplynutí premlčacej doby. Premlčanie spočíva na dvoch právnych skutočnostiach: 1/ na uplynutí zákonom stanovenej premlčacej doby, ktorú nemožno skrátiť ani predĺžiť, pretože je upravená kogentnými predpismi, 2/ na neuplatnení práva pred súdom alebo u iného príslušného orgánu.

10. Pri práve na náhradu škody je teda stanovená dvojitá kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Ich začiatok je stanovený samostatne; kým objektívna premlčacia doba plynie od tzv. škodovej udalosti, subjektívna plynie odo dňa, kedy sa poškodený dozvie o vzniknutej škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Ich vzájomný vzťah je taký, že sú od seba nezávislé čo do svojho priebehu, jeho začiatku i konca, ak skončí priebeh jednej z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu. Pre vzťah objektívnej a subjektívnej premlčacej doby platí zásada, že lehota so subjektívne stanoveným začiatkom nemôže skončiť neskôr ako lehota s objektívne určeným začiatkom, ale môže skončiť najneskoršie s ňou.

11. Základná objektívna premlčacia doba je 3-ročná. Uplatní sa len pri škode, ktorá nebola spôsobená úmyselne (škoda spôsobená z nedbanlivosti). Objektívna premlčacia doba je stanovená ako maximálna

lehota na uplatnenie práva na náhradu škody. Objektívna premlčacia doba začne plynúť od okamihu škodnej udalosti. Len ak ide o škodu spôsobenú úmyselne (dolus directus), platí desaťročná objektívna premlčacia doba (§ 106 ods. 2 OZ).

12. Právo na náhradu škody sa premlčí v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe počítanej odo dňa, keď sa poškodený dozvie, že došlo k škode a o tom, kto za ňu zodpovedá (§ 106 ods. 1 OZ)

13. Poškodený sa dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá (§ 106 ods. 1 OZ), v okamihu preukázateľného získania informácie o skutkových okolnostiach, na základe ktorých si môže urobiť dostatočný úsudok o tom, konkrétne ktorá fyzická alebo právnická osoba za škodu zodpovedá; v uvedenom okamihu nemusí byť daná z rozhodnutia súdu vyplývajúca nespochybniteľná istota poškodeného o zodpovednom subjekte a o jeho zodpovednosti (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. mája 2010 sp. zn. 1 Cdo 82/2009, publikovaný v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod R 16/2014).

14. V súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že súd prvej inštancie správne prihliadol na riadne uplatnenie nároku na náhradu škody poškodeným (žalobcom) v trestnom konaní spôsobenej mu trestným činom

15. „Ak poškodený uplatnil v trestnom konaní nárok na náhradu škody spôsobenej mu trestným činom a v tomto začatom konaní riadne pokračoval, premlčacia lehota sa zastaví a v priebehu tohto konania neplynie. Po skončení trestného stíhania, v ktorom nedošlo k uloženiu povinnosti nahradiť uplatnenú škodu a poškodený bol vyzrotený o skončení stíhania, beh premlčacej doby pokračuje.“ (rozsudok Najvyššieho súdu SSR sp. zn. 5Cz 27/83 z 22. decembra 1983, R 29/1985).

16. V posudzovanej veci do plynutia subjektívnej premlčacej doby nebolo možné počítať dobu tzv. adhézneho konania, kedy spočívala premlčacia doba (zastavilo sa dočasne jej plynutie v súlade s ustanovením § 112 prvá veta OZ). Pretože žalobca po skončení trestného konania, v ktorom nedošlo k uloženiu povinnosti nahradiť mu uplatnenú škodu, nepokračoval v primeranej lehote v konaní podaním žaloby na uspokojenie rovnakého nároku v civilnom konaní (žalobu žalobca podal na prvoinštančný súd dňa 14. 06. 2016), beh dvojročnej premlčacej doby pokračoval dňom doručenia rozhodnutia v predchádzajúcom (trestnom) konaní žalobcovi, t.j. dňom 28. 09. 2011 (viď čl. 87 pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/174/2011) a uplynul dňa 28. 09. 2013.

17. Ako už bolo uvedené vzájomný vzťah objektívnej a subjektívnej premlčacej doby je taký, že sú od seba nezávislé čo do svojho priebehu, jeho začiatku i konca. Ak skončí priebeh jednej z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu.

18. V posudzovanej veci došlo k uplynutiu subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na náhradu škody (§ 106 ods. 1 OZ), ktorý mal za následok zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho nebolo možné premlčané právo žalobcovi priznať, preto prvoinštančný súd rozhodol vecne správne, keď žalobu žalobcu zamietol.

19. Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania vzhľadom na to, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov na zistenie výšky škody (porovnaj judikát . R 29/1983).

20. Vzhľadom na uvedené odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdiť vrátane závislého výroku o trovách konania (druhý výrok), pretože okresný súd správne aplikoval zásadu úspechu v spore podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP.

21. Pri rozhodovaní o trovách tohto odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorá si však žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnila a ani jej žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd rozhodol, že jej ich náhradu nepriznáva.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).